Dimarts 2 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 3,7-15): En aquell temps, Jesús digué a Nicodem: «No t'admiris que t'hagi dit: Us cal néixer de nou. El vent bufa on vol, i sents la seva veu, però no saps d'on ve i on va: així és tot el qui ha nascut de l'Esperit» (...). I així com Moisès enlairà el serpent al desert, així convé que sigui enlairat el Fill de l'home, per tal que tot el qui cregui en ell tingui vida eterna».

El "manament nou": "do" i "tasca"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatică)

Avui, l'esment del "nou naixement" descriu la nova condició de l'home després del Baptisme: la seva humanitat és transformada en un ésser segons l'Esperit de Déu. El Crist —essent "enlairat" a la Creu— se'ns lliura ("do") i, precisament perquè aquest do ens renova des de dins, esdevé també una nova existència.

La inserció del nostre jo en el seu —"visc, però ja no sóc jo que visc, sinó que el Crist viu en mi" (Ga 2,20)— és el que veritablement compta. El "manament nou" està unit a la novetat de Jesucrist, tot submergint-nos progressivament en Ell. "La nova llei és la mateixa gràcia de l'Esperit Sant" (Sant Tomàs d'Aquino), no una norma nova, sinó la nova interioritat donada pel mateix Esperit de Déu. Sant Agustí sintetitza la veritable novetat en el cristianisme mitjançant la fórmula: "Doneu-me allò que maneu i maneu allò que vulgueu".

—Ser cristià és, abans de res, un do, que després es desenvolupa en la dinàmica del viure i posar en pràctica aquest do ("tasca").